

MYKOLOGICKÉ

LISTY

160

Časopis
České vědecké společnosti pro mykologii
Praha 2025
ISSN 1213-5887

OBSAH / CONTENTS

Zehnálek P.:

Portréty druhů z Červeného seznamu makromycetů (2024):

V. Křehutka načervenalá – *Psathyrella bipellis*

Portraits of species in the Red List of Macromycetes (2024):

V. *Psathyrella bipellis* 1**Antonín V., Kříž M.:**Nálezy špičky sametové – *Crinipellis tomentosa* (*Basidiomycota*,
Marasmiaceae) v České republiceRecords of *Crinipellis tomentosa* (*Basidiomycota*, *Marasmiaceae*)

in the Czech Republic 6

Jirsa A.:Voskovice naoranžovělá – *Athelidium aurantiacum* a kornatec Zurhausenův –
Thujacorticium zurhausenii (*Agaricales*, *Basidiomycota*): dva druhy
kornatcovitých hub nově zaznamenané v České republice*Athelidium aurantiacum* and *Thujacorticium zurhausenii* (*Agaricales*,
Basidiomycota): two species of corticioid fungi newly recorded

in the Czech Republic 15

Čapoun M., Čapounová H.:První dokladovaný nález *Pachyella punctispora* (*Ascomycota*, *Pezizales*) v ČRFirst documented record of *Pachyella punctispora* (*Ascomycota*, *Pezizales*)

in the Czech Republic 25

Kolényová M., Tejklová T., Zehnálek P., Zíbarová L.:Jak si lépe vést nálezová data: Praktický průvodce pro začínající
i pokročilé mykology

How to better manage your occurrence data: A practical guide for beginners

and advanced mycologists 37

[Pokračování obsahu na zadní vnitřní straně obálky]

[Contents continued on the inner back cover]

**PRVNÍ DOKLADOVANÝ NÁLEZ *PACHYELLA PUNCTISPOR*
(*ASCOMYCOTA*, *PEZIZALES*) V ČR**

Marek Č a p o u n, Hana Č a p o u n o v á

Lužická 10, 669 02 Znojmo; houbyznojemska@gmail.com

Čapoun M., Čapounová H. (2025): První dokladovaný nález *Pachyella punctispora* (*Ascomycota*, *Pezizales*) v ČR. – Mykologické Listy no. 160: 25–36.

Článek přináší informace o prvním dokladovaném nálezu operkulárního askomycetu *Pachyella punctispora* v České republice. Uvádí podrobný popis makroskopických a mikroskopických znaků a popis stanoviště sběru. Dále je představen rod *Pachyella*, je uvedeno srovnání *P. punctispora* s podobnými a příbuznými druhy, krátce jsou diskutovány rozšíření druhu a jeho ekologické nároky a je navrženo jeho české jméno.

Klíčová slova: *Pachyella*, *Pezizales*, NPR Rejvíz, vodou nasáklé dřevo

Čapoun M., Čapounová H. (2025): First documented record of *Pachyella punctispora* (*Ascomycota*, *Pezizales*) in the Czech Republic. – Mykologické Listy no. 160: 25–36.

The first record of operculate ascomycete *Pachyella punctispora* in the Czech Republic is reported. A detailed description of macroscopic and microscopic characters and a description of the habitat of the collection are given. Further, the genus *Pachyella* is introduced, a comparison between *P. punctispora* and congeneric and similar species is made, and the distribution of the species and its ecological requirements are briefly discussed.

Key words: *Pachyella*, *Pezizales*, Rejvíz National Nature Reserve, water-soaked wood

Úvod

Mnohé ekologicky cenné a z mykologického hlediska zajímavé lokality zůstávají stranou amatérského mykologického bádání, protože bývají často součástí velkoplošných či maloplošných chráněných území, jež jsou za běžných okolností veřejnosti nepřístupná. Přírodní procesy však našťastí formálně stanoveným hranicím nepodléhají, a tak se v nejbližším okolí těchto vymezených území často nacházejí stanoviště velmi podobná či prakticky identická. Článek si proto klade, mimo jiné, za cíl povzbudit širší mykologickou obec k monitorování bezprostředního okolí běžně nepřístupných chráněných území, neboť nález představovaného druhu je výsledkem právě takové strategie.

První plodnice sebraná v červenci 2021 byla nezralá a měla poněkud nezvyklý, téměř turbinátní tvar. Tím se jednak vymykala dalším apoteciiám přítomným na substrátu, které byly již v terénu odhadnuty jako plodnice bochníčku potočního (*Adelphella babingtonii*), a jednak nepřipomínala žádný podobný operkulátní askomycet, byť bochníček rodu *Pachyella* se vzhledem k ekologii stanoviště jevil jako nejpravděpodobnější. V září téhož roku byla lokalita opět navštívena a byly sebrány zralé plodnice, následným mikroskopickým studiem byl však druh determinován jen s velkými pochybnostmi a ani konzultace s N. Van Voorenem na fóru ASCOFrance (www.ascofrance.fr) plnou jistotu nepřinesla. Teprve mikroskopie sběru z července 2023 umožnila druh spolehlivě determinovat.

Materiál a metodika

Lokalita byla navštívena celkem třikrát – poprvé v červenci 2021 s úmyslem prozkoumat území srovnatelné s biotopy nacházejícími se v NPR Rejvíz, opakované návštěvy proběhly v září 2021 a v červenci 2023 a plodnice *P. punctispora* byly nalezeny pokaždé. Údaje o charakteru stanoviště jsou získány z veřejných zdrojů (www.mapy.cz, www.geology.cz), údaje o rozšíření druhu jsou čerpány z databáze Global Biodiversity Information Facility (www.gbif.org). Vědecká jména jsou převzata z databáze MycoBank (www.mycobank.org), české jméno doposud nebylo vytvořeno, proto je v tomto článku navrženo. Makroskopické i mikroskopické znaky byly studovány na čerstvém materiálu. K mikroskopickému zkoumání jsme použili optický mikroskop Bio Blue SM 4253 do zvětšení 1000×. Výtrusy co do tvaru a velikosti byly studovány ve vodě, údaj Q_c uvedený v popisu mikroskopických znaků udává jejich délkošířkový poměr. Ornamentika askospor pak byla zkoumána v roztoku bavlníkové modři s kyselinou mléčnou, amyloidita vrček byla testována v Lugolově činidlu a posuzována podle Van Voorena (Van Vooren 2020). Exsikáty jsou uloženy ve veřejném herbáři Jihomoravského muzea ve Znojmě (MZ).

Výsledky

***Pachyella punctispora* Pfister – bochníček čokoládový¹** (obr. 1–6 a na zadní straně obálky)

Syn.: *Peziza punctispora* (Pfister) Donadini

Zlatohorská vrchovina, Jeseník-Dětřichov, okolí NPR Rejvíz, prameniště Vrchovištního potoka, 780 m n. m., podmáčená smrčina, na provlhlém zetlelém kmínku *Picea*

¹ České jméno odkazuje na barvu hymenia.

ležícím v potůčku, soc. *Scutellinia* sp., *Adelphella babingtonii*, 13. VII. 2021 leg. et det. M. Čapoun. – *ibid.*, 19. IX. 2021 leg. et det. M. Čapoun (MZ 18907). – *Ibid.*, 29. VII. 2023 leg. et det. M. Čapoun (MZ 18908).

Apotecia v rozvolněné skupině, rostoucí většinou jednotlivě, občas ve srostlici dvou plodnic (obr. 1). Šířka zralých apotecií max. 11 mm, výška uprostřed plodnice do 3 mm. Plodnice za mlada téměř turbinátního tvaru s prohloubeným středem a výrazným marginálním lemem (obr. 2), ve zralosti většinou pravidelně okrouhlé, čočkovité, ploše čočkovité až knoflíkovité, vzácněji bochníkovité, někdy uprostřed mělce prohloubené či mírně zprohýbané, středem spodní strany přisedlé k substrátu. Okraj hymenia ostrý, přičemž excipulum v podobě oblého valu jej může mírně přesahovat. Hymenium čokoládově až kaštanově hnědé, občas s nafialovělým odstínem, vnější strana špinavě bělavá až světle hnědá, dužnina na řezu mléčně průsvitná, se světlejší linií oddělující hymenium a excipulum (obr. 3), bez vylučování tekutiny.

Obr. 1. *Pachyella punctispora*. Zlatohorská vrchovina, okolí NPR Rejvíz, prameniště Vrchovištního potoka, 29. VII. 2023, foto M. Čapoun (MZ 18908).

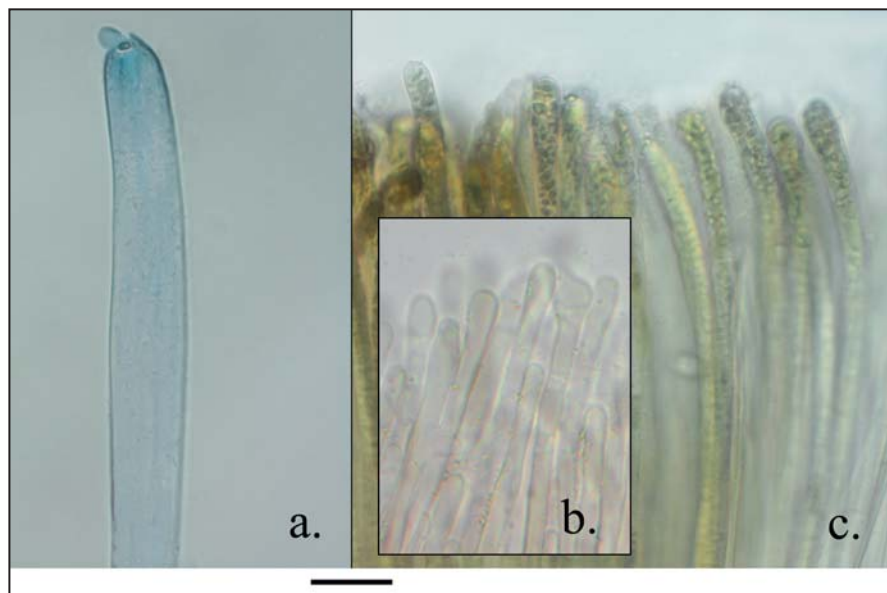
Obr. 2. *Pachyella punctispora* (nezralé apotecium). Zlatohorská vrchovina, okolí NPR Rejvíz, prameniště Vrchovištního potoka, 13. VII. 2021, foto M. Čapoun.

Vřečka válcovitá, směrem k bázi se zužující, operkulátní, pleurorhynchní, oktosporická, o délce 290–400 μm a šířce 14–23 μm , v Lugolově činidle s amyloidní reakcí typu W (obr. 4a). Parafýzy válcovité, většinou vzpřímené či mírně ohnuté, 4–6,5 μm široké, s apexem mírně rozšířeným do 9 μm , někdy deformovaným či zkrouceným, s ojedinělými septy (pozorována max. 3 septa v jedné parafýze), nevětvené, v mládí s homogenním světlehnědým zbarvením (obr. 4b), ve zralosti vyplněné drobnými hnědě pigmentovanými tělísky nepravidelného tvaru (obr. 4c). Askospory ve vřečku uniseriátní, elipsoidní až široce elipsoidní, o rozměrech 20,7–22,9 \times 12,0–14,5 μm ; $Q_e = 1,5\text{--}1,8$ ($N = 40$). Ornamentika je tvořena velmi jemnými hřebínky a bradavičkami s víceméně rovnoměrnou distribucí. Výtrusy obsahují většinou dvě velké polární tukové kapky o průměru 6–8 μm a množství menších kapek, z nichž největší mohou dosahovat velikosti až kolem 3–4 μm . V roztoku bavlníkové modři s kyselinou mléčnou se askospory na pólech poněkud zužují a získávají až téměř vřetenovitý tvar (obr. 5), de Baryho bubliny

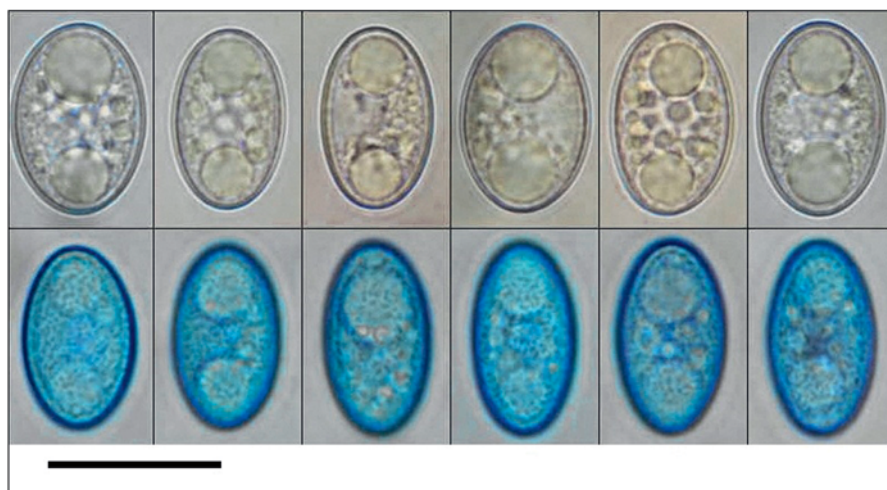
nebyly pozorovány. Subhymenium s tloušťkou 60–80 μm , s texturou angularis složenou z nepravidelných, většinou subizodiametrických buněk do velikosti až $17 \times 11 \mu\text{m}$ a v menší míře z válcovitých buněk o rozměrech až $26 \times 9 \mu\text{m}$. Medulární excipulum při okrajích okolo 400 μm a uprostřed apotecia až 1100 μm silné, gelatinizované, víceméně homogenní s texturou intricata s buňkami o šířce většinou 8–13 μm , někdy rozšířenými až do 30 μm , v septech často naopak zúženými (obr. 6a). Ektální excipulum 160–230 μm silné (měřeno bez hyfoidních chlupů), s texturou subglobulosa–angularis tvořenou protáhlými, radiálně orientovanými, často až vřetenovitými, hranatými, ale také pyrifonními a kulovitými buňkami do velikosti v nejdelším rozměru až 60 μm , které ve spodní části ektálního excipula tvoří hnědě pigmentovaný pás a přecházejí zde do mírně zvlněných, někdy větvených a částečně propletených septovaných hyfoidních chloupků, jež jsou do 100 μm dlouhé, 6–8 μm široké (obr. 6b) a jsou uloženy ve vrstvičce transparentního gelu.

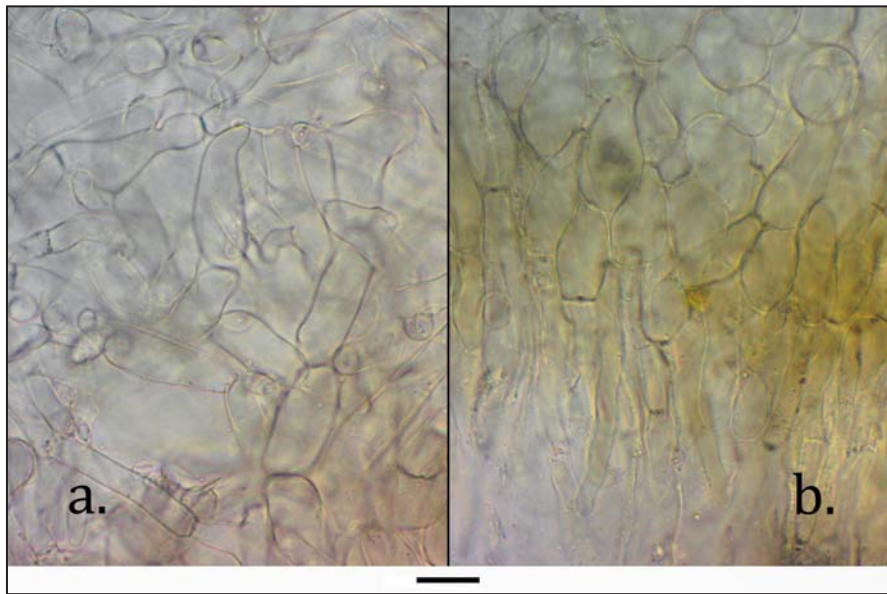
Obr. 3. *Pachyella punctispora*. Řez apoteciem. Měřítko = 2 mm. Foto M. Čapoun.

Obr. 4. *Pachyella punctispora*. Horní část vřevka v Lugolově činidle (4a), parafýzy ve vodě – nezralé (4b), zralé (4c). Měřítko = 20 μm . Foto M. Čapoun.

Obr. 5. *Pachyella punctispora*. Askospory ve vodě (nahore) a v roztoku bavlníkové modři s kyselinou mléčnou (dole). Měřítko = 20 μm . Foto M. Čapoun.

Obr. 6. *Pachyella punctispora*. Medulární excipulum (6a), ektální excipulum s hyfoidními chlupy (6b), ve vodě. Měřítko = 20 μ m. Foto M. Čapoun.

Popis stanoviště (obr. 7)

Stanoviště se nachází ve Zlatohorské vrchovině, resp. na jejím pomezí v těsném sousedství Hrubého Jeseníku, v katastru části města Jeseník-Děřfichov mezi západní hranicí NPR Rejvíc a silnicí II/453 vedoucí z Jeseníku do Města Albrechtice. Jde o rovinatou podmáčenou mladou smrčinu, jejíž přirozenou dominantou je koryto jedné z několika bezejmenných zdrojnic Vrchovištního potoka a toto rozsáhlé prameniště zabírá odhadem více než 50 hektarů (www.mapy.cz). Podloží stanoviště a většiny dalších zdrojnic potoka je tvořeno kamenitým, hlinitokamenitým a smíšeným sedimentem, o několik stovek metrů výše proti proudu se nacházejí také polohy metamorfovaných hornin – zelených břidlic či amfibolitů s vložkami krystalického vápence (www.geology.cz); je proto pravděpodobně vyšší pH některých vod přítékajících na stanoviště.

O cca 200 metrů níže po proudu potoka byla na tlející větvi buku ležící ve vodě sbírána míhavka žlutozelená (*Vibrisea flavovirens*), na tlejících větvičkách a tenkých kořenech smrku zvoneček alpský (*Geopyxis alpina* agg.), na holé podmáčené

Obr. 7. Stanoviště *Pachyella punctispora*. Zlatohorská vrchovina, okolí NPR Rejvíz, prameniště Vrchovištního potoka, 29. VII. 2023, foto M. Čapoun.

půdě kosmatka drsnovýtrusá (*Scutellinia trechispora*), ze vzácnějších bazidiomycetů pak ryzec Bresadolův (*Lactarius zonarioides*).

Diskuse

Rod *Pachyella* býval v minulosti synonymizován s rodem *Peziza*, popřípadě byl chápán v rámci tohoto nepřesně definovaného rodu jako podrod či tribus (dále viz např. Hansen et al. 2001). Recentně zahrnuje okolo 15 druhů (Trimbach 1990, Hosoya et Maruyama 2004, Hansen et al. 2005, Pfister et al. 2009, Van Vooren et Mauruc 2020, Hansen 2023) a jedná se o taxony rostoucí roztroušeně, vzácně až velmi vzácně, např. druh *Pachyella pseudoampelina* je prozatím znám pouze z typové lokality (Van Vooren et Mauruc 2020).

Zdá se, že se v průběhu času poněkud rozšiřuje množina znaků, které byly dosud považovány za typické pro rod *Pachyella*. Askospory druhu *Pachyella globispora* popsáno z Japonska (Hosoya et Maruyama 2004) jsou kulovitého tvaru (oproti elipsoidnímu tvaru u všech ostatních druhů) a obsahují jednu velkou tukovou

kapku (oproti dvěma u ostatních). Také gelifikované medulární excipulum bylo považováno za společný znak rodu pouze do objevení druhu *Pachyella pulchella* (Hansen 2023), jehož plodnice excipulární gel neobsahují. Právě *P. pulchella* je prozatím chronologicky posledním přírůstkem do tohoto rodu.

Práce Hansen (2023) ukazuje jednak na blízkou příbuznost *Pachyella pulchella* s druhem *P. punctispora*, jednak také na totožnost *P. punctispora* s méně známým taxonem *Pachyella lazzariana*. Posledně jmenovaný taxon se však má dle protologu (Trimbach 1990) lišit nejen od *P. punctispora*, ale také od všech ostatních zástupců rodu hned v několika podstatných znacích – mají chybět hyfoidní chloupky i vnější gelovitá vrstva a excipulární textura intricata byla pozorována pouze u okrajů apotecia, jinak mělo být excipulum tvořeno texturou globulosa. Häffner (1992) ovšem poukazuje na některé nesrovnalosti v protologu *P. lazzariana* s odkazem na fakt, že Trimbachův popis mikroznaků vychází pouze ze studia rehydratovaného materiálu, čehož si byl sám Trimbach (1990) velmi dobře vědom.

Na značnou podobnost *Pachyella punctispora* s druhem *P. hydrophila* poukázali již Pfister et Candoussau (1981). Současně vyzývali k podrobnému studiu čerstvého materiálu *P. hydrophila*, neboť tento druh byl do té doby studován také pouze z exsikátu – a jak poznamenává Häffner (1992), např. gelovitá hmota je v sušeném materiálu obtížně pozorovatelná. Až o 30 let později uvádí Kristiansen (2011) prvonález *P. hydrophila* z Evropy a na několika mikroznacích, zejm. na ornamentice askospor a tloušťce vrcholků parafýz, přesvědčivě demonstruje odlišnosti obou druhů.

Zkušenosti s determinací *Pachyella lazzariana* a *P. hydrophila* jednoznačně ukazují, že pro spolehlivou mikroskopickou determinaci příslušného druhu v rámci rodu je nezbytné studium apotecii v čerstvém stavu.

Dalším podobným druhem je *Pachyella violaceonigra* (bochníček fialovo-černý), který však tvoří podstatně větší apotecia a mikroskopicky se liší především palisádovitým uspořádáním hyfoidních chloupků, které jsou dlouhé až 400 μm (Pfister 1973, Van Vooren 2014).

Obdobnou ornamentikou, jakou pozorujeme u spor *Pachyella punctispora*, se vyznačují také výtrusy druhu *Pachyella aquatilis*, ty však mají mít vyšší hodnotu Q_c , bradavky mají být někdy protáhlejší či koalescentní, hyfoidní chlupy markantně delší a vytvářející palisádu; makroskopicky nápadná je zejména dužnina, která na řezu produkuje žlutnoucí tekutinu (Berthet et Donadini 1978, Van Vooren 2008). Synonymie *P. aquatilis* a *P. pseudosuccosa*, k níž se přiklání Pfister et al. (2009), stejně jako již dříve Häffner (1992), je však nejistá (Van Vooren et Mauruc 2020).

Poměrně obsáhlá molekulární studie čeledi *Pezizaceae* (Hansen et al. 2005) objevila a také práce Pfister et al. (2016) ověřila úzký vztah rodů *Pachyella* a *Boudiera*, přičemž se, mimo jiné, ukázalo, že druh *Adelphella babingtonii*, donedávna (Pfister

et al. 2009) řazený rovněž do rodu *Pachyella*, se nachází fylogeneticky mnohem blíže právě rodu *Boudiera*. Jak vyplývá z našeho pozorování, *P. punctispora* a *A. babingtonii* se mohou vyskytovat současně nejen v tomtéž biotopu, ale přímo na témže substrátu. Rozlišení je však snadné – apotecia *A. babingtonii* jsou drobnější a jejich hymenium je světlejší barvy, na mikroskopické úrovni je zjevný rozdíl zejména ve velikosti a tvaru askospor a v excipulárních texturách.

Makroskopicky velmi podobné, avšak fylogeneticky poměrně vzdálené, jsou druhy rodu *Psilopezia*. Vyznačují se také stejnou ekologií a několik druhů bývalo svého času zařazeno v obou rodech (Pfister et al. 2009); dokonce se adjektivum „psilopezioidní“ vžilo coby zkratkovité označení bochníčků obou rodů (např. Pfister 1973, Pfister et Candoussau 1981, Häffner 1992). Krom genetických odlišností však v současném pojetí obou rodů pozorujeme také rozdíly v mikromorfologii – věcka druhů rodu *Psilopezia* nereagují s jódem a jejich pleurorhynchní báze je velmi nápadná, na vnější straně jejich apoteций se nenacházejí hyfoidní chlupy, parafýzy jsou anastomózující a výtrusy jsou hladké s oddělujícím se perisporem (Häffner 1992).

Pachyella punctispora je druh popsáný ze Severní Ameriky² (Pfister 1973) a v Evropě byl poprvé zaznamenán ve Francii v roce 1979 (Pfister et Candoussau 1981). Pfister (1973) se domníval, že jeho výskyt pravděpodobně nebude tak zřídka, jak by se mohlo zdát z několika málo jím studovaných severoamerických sběrů, avšak recentně se ukazuje, že jde skutečně o poměrně vzácného zástupce rodu, který byl na obou stranách Atlantiku, a zvláště v Evropě, doposud sbírán jen velmi málo. Krom toho záznamy v databázi Global Biodiversity Information Facility ukazují, že druh se nejspíše vyskytuje pouze v mírném pásu severní polokoule, a to v oblastech s vlhkým kontinentálním podnebím (www.gbif.org). Je také pravděpodobné, že se jedná o kalcifilní druh (S. Glejdura, os. sdělení, 4. 1. 2025).

Je evidentní, že *Pachyella punctispora*, stejně jako ostatní zástupci rodu, je ekologicky vázána na celoročně vlhká stanoviště. V nárocích na substrát je rod *Pachyella* nejspíše také víceméně homogenní³ – jeho zástupci osidlují odumřelé a dlouhodobě mokré dřevo, které je pravidelně zaplavováno proudící vodou (Hansen 2023). Nálezová data *P. punctispora* (včetně typového sběru) většinou nezmiňují, o jakou dřevinu se jedná, ale lze očekávat, že spektrum bude spíše širší; znám je např. substrát sběrů ze Slovenska, které pocházejí ze dřeva buku a jedle (www.nahuby.sk). Pro srovnání – u *P. lazzariana* uvádí Trimbach (1990) dřevo jehličnanu, typová položka

² Holotyp: USA, Michigan, Cheboygan County, rokle Carp Creek, na mokřím dřevě, 27. VI. 1969 leg. N. J. Smith, det. D. Pfister (CUP 52285, GenBank OR601585).

³ Berthet et Donadini (1978) udávají růst *P. aquatilis* také na promáčené půdě a z podobného substrátu studoval také Häffner (1992) sběr *P. pseudosuccosa*; bude se však jistě jednat o marginální případy.

P. pulchella byla sbírána na dřevě listnáče (Hansen 2023), sběry *P. peltata* jsou uváděny z vrby, olše a třešně (Häffner 1992), *P. aquatilis* sbíral Van Vooren (2008) na dřevě topolu černého.

Co se nadmořské výšky týče, *Pachyella punctispora* se jeví jako euryvalentní druh – typová lokalita se nachází poblíž americko-kanadské hranice v zalesněné bažinaté oblasti poblíž tzv. Velkých jezer v nadmořské výšce okolo 200–250 m n. m. (Pfister 1973, www.gbif.org), zatímco evropské prvonálezy byly sbírány na francouzské straně Pyrenejí ve výšce 800 a 900 m n. m. (Pfister et Candoussau 1981). Další evropské sběry pocházejí např. z Tyrolských Alp a švýcarské předalpské oblasti, ale také z nížin na západě Německa a z jižního Švédska (www.gbif.org), ze Slovenska jsou známy 3 lokality (Bukovské vrchy, Kysucká vrchovina, Starohorské vrchy; os. sdělení, S. Glejdura, 4. 1. 2025), dále je evidován např. sběr z gruzínského Velkého Kavkazu s nadmořskou výškou přesahující 1000 m n. m., naproti tomu lokalita nejspíše ojedinělého východoasijského sběru leží v rovinaté oblasti centrální Číny v nadmořské výšce jen do 100 m n. m. (www.gbif.org).

Poděkování

Děkujeme odborným pracovníkům muzeí a kurátorům veřejných mykologických herbářů: Vladimíru Antonínovi, Miroslavu Beranovi, Danielu Dvořákovi, Lukáši Janošíkovi, Tereze Tejklové, Markétě Šandové a Haně Ševčíkové za nahlédnutí do databází příslušných herbářů. Jaroslavu Čápoovi, Viktorii Halasů, Oldřichu Jindřichovi, Martinu Křížovi, Patriku Mlčochovi, Zuzaně Sochorové a Lucii Zíbarové děkujeme za informace o vlastních sběrech. Nicolasi Van Voorenovi děkujeme za možnost konzultovat determinaci druhu a Stanislavu Glejdurovi za informace o slovenských sběrech a za připomínky k ekologii druhu. Za uložení položek do herbáře MZ pak děkujeme Radomíru Němcovi.

Literatura

- Berthet P., Donadini J.-C. (1978): Un nouveau *Peziza* L. ex St. Amans: *Peziza aquatilis* nov. sp. – Bulletin mensuel de la Société Linnéenne de Lyon 47(5): 202–205.
- Hansen K. (2023): *Pachyella pulchella* K. Hansen, sp. nov. – In: Crous P. W., Costa M. M., Kandemir H. et al., Fungal Planet description sheets: 1550–1613, Persoonia 51: 350–351.
- Hansen K., Læssøe T., Pfister D. H. (2001): Phylogenetics of the *Pezizaceae*, with an emphasis on *Peziza*. – Mycologia 93(5): 958–990.
- Hansen K., LoBuglio K. F., Pfister D. H. (2005): Evolutionary relationships of the cup-fungus genus *Peziza* and *Pezizaceae* inferred from multiple nuclear genes: RPB2, β -tubulin, and LSU rDNA. – Molecular Phylogenetics and Evolution 36: 1–23.

- Häffner J. (1992): Die Gattungen *Psilopezia* und *Pachyella*, die psilopezioiden Pilze im engeren Sinn. Teil 2 – *Pachyella*. – Rheinland-Pfälzisches Pilzjournal 1(2): 118–161.
- Hosoya T., Maruyama K. (2004): *Pachyella globispora* sp. nov. (*Pezizaceae*) from Japan. – Mycoscience 45: 112–115.
- Kristiansen R. (2011): *Pachyella hydrophila* (*Pezizales*) – the first finding in Europe. – Agarica 30: 97–102.
- Pfister D. H. (1973): The psilopezioid fungi. IV. The genus *Pachyella* (*Pezizales*). – Canadian Journal of Botany 51: 2009–2023.
- Pfister D. H., Candoussau F. (1981): Psilopezioid fungi. VIII. Additions to the genus *Pachyella*. – Mycotaxon 13(3): 457–464.
- Pfister D. H., LoBuglio K. F., Kristiansen R. (2016): Species of *Peziza* s. str. on water-soaked wood with special reference to a new species, *P. nordica*, from central Norway. – Sydowia 68: 173–185.
- Pfister D. H., Matočec N., Kušan I. (2009): Integrated studies in the classification of the *Pezizaceae*. Re-evaluation of the genus *Pachyella* with a new segregate genus *Adelphella*. – Mycologia Montenegrina 11: 7–17.
- Trimbach J. (1990): *Pachyella lazzariana*, espèce subalpine nouvelle. – Rivista di Micologia 33(3): 341–345.
- Van Vooren N. (2008): Redécouverte de «*Peziza aquatilis*» dans le Lyonnais. – Bulletin mensuel de la Société Linnéenne de Lyon 77(9–10): 21–25.
- Van Vooren N. (2014): Contribution à la connaissance des Pézizales (*Ascomycota*) de Rhône-Alpes – 2e partie. – Cahiers de la FMBDS 4: 1–172.
- Van Vooren N. (2020): Reinstatement of old taxa and publication of new genera for naming some lineages of the *Pezizaceae* (*Ascomycota*). – Ascomycete.org 12(4): 179–192.
- Van Vooren N., Mauruc M.-J. (2020): Révision des types de Pézizomycètes publiés par J.-C. Donadini (descriptions, illustrations, phylogénie). – Cahiers de la FMBDS 7: 1–102.

Fotografie na přední straně:

Špička sametová – *Crinipellis tomentosa*. Velká Vendula u Velkých Žernosek, 18. VII. 2010, foto M. Kříž (k článku na str. 6).

MYKOLOGICKÉ LISTY č. 160 – Časopis České vědecké společnosti pro mykologii z. s., Praha. – Vycházejí 3× ročně v nepravidelných lhůtách a rozsahu. – Číslo sestavil a k tisku připravil dr. V. Antonín (Moravské zemské muzeum v Brně, botanické odd., Zelný trh 6, 659 37 Brno; vantoin@mzm.cz). Vyšlo v červenci 2025. Redakční rada: dr. V. Antonín, CSc., Mgr. D. Dvořák, Mgr. art. V. Halasů, dr. J. Holec, dr. D. Novotný, Ph.D. a Mgr. J. Salaš.

Internetová adresa: www.czechmycology.org/mykologicke-listy-content.php

Tisk: Moravské zemské muzeum, Zelný trh 6, 659 37 Brno

Administraci zajišťuje ČVSM, Knihovna botaniky, Univerzita Karlova, Benátská 2, 128 01 Praha 2; e-mail: cvsml@czechmycology.org – sem, prosím, hlase veškeré změny adresy, objednávky a záležitosti týkající se předplatného. Předplatné na rok 2025 je pro členy ČVSM zahrnuto v členském příspěvku; pro nečleny činí 300,- Kč.

Časopis je zapsán do evidence periodického tisku Ministerstva kultury ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 20642 a je vydáván s finanční podporou Akademie věd ČR.

ISSN 1213-5887

Jirsa A., Souček J., Forejt Š., Tříška V.:

Mladí mykologové po dvacáté čtvrté

Young Mycologists for the twenty-fourth time 47

Holec J., Kříž M.:

Opustil nás Edvard Skála

Edvard Skála deceased 61

Zprávy z výboru ČVSM:

(Sedlářová M.: Výročí členů ČVSM v roce 2025)

(Výsledky soutěže o příspěvek z prostředků ČVSM)

Information from the Board of the Society:

(Sedlářová M.: Anniversaries of Society members in 2025) 63

(Results of the competition for a contribution from ČVSM funds) 64

Křehutka načervenalá – *Psathyrella bipellis*. NPR Rohová, na zemi mezi opadem pod buky u lesní cesty, 17. XI. 2023, foto P. Zehnálek (PRM 960462) (Fotografie k článku na str. 1).

Pachyella punctispora. Zlatohorská vrchovina, okolí NPR Rejvív, prameniště Vrchovištního potoka, 29. VII. 2023, foto M. Čapoun (MZ 18908) (Fotografie k článku na str. 25).